

POSTANOWIENIE

Dnia 16 stycznia 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z wniosku P. Spółki Akcyjnej
z siedzibą w K.
przy uczestnictwie R. P.
o zasiedzenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 16 stycznia 2020 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestnika postępowania
od postanowienia Sądu Okręgowego w P.
z dnia 4 marca 2019 r., sygn. akt XV Ca (...),

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od uczestnika na rzecz wnioskodawczyni kwotę
240 (dwieście czterdzieści) złotych tytułem kosztów
postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W niniejszej sprawie uczestnik postępowania wniósł skargę kasacyjną, a dla uzasadnienia wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania powołał się na oczywistą zasadność

skargi i na występowanie na tle tej sprawy potrzeby wykładni przepisów budzących wątpliwości. Potrzeba wykładni przepisów ma wynikać z rozbieżności w judykaturze i doktrynie co do tego, czy do okresu potrzebnego do zasiedzenia służebności przesyłu można doliczyć okres sprzed czasu wprowadzenia do systemu prawnego tej instytucji prawnej, jeśli wtedy wykonywana była służebność gruntowa o treści służebności przesyłu. Zgodzić się trzeba, że rzeczywiście na tym tle zarysowały się wątpliwości w orzecznictwie i doktrynie. Jednakże zostały już one wyjaśnione w uchwale Sądu Najwyższego z dnia 22 maja 2013 r., III CZP 18/13 (OSNC 2013, nr 12, poz. 139), a po jej wydaniu nie przedstawiono argumentów, które podważałyby zajęte tam stanowisko. W szczególności nie wydaje się trafne podnoszenie, że mający zastosowanie przepis jest sprzeczny z Konstytucją, gdyż takiej sprzeczności sąd orzekający nie widzi, a bez znaczenia jest zawisłość tej kwestii przed Trybunałem Konstytucyjnym (SK 18/18). Ponadto skarga nie jest oczywiście uzasadniona. Po pierwsze, co do tej samej kwestii nie można skutecznie w skardze argumentować, że przemawia ona zarówno za oczywistą zasadnością skargi, jak i za potrzebą wykładni przepisów budzących wątpliwości - nie ma zatem oczywistej zasadności w tym, że sąd *meriti* doliczył do okresu zasiedzenia służebności przesyłu czas sprzed wejścia w życie przepisów dotyczących tej instytucji. Poza tym nie zachodzi oczywista zasadność skargi ze względu na to, że sąd orzekł o zasiedzeniu służebności przesyłu, podczas gdy wniosek wszczynający tę sprawę dotyczył zasiedzenia służebności gruntowej o treści tożsamej ze służebnością przesyłu - jak to bowiem sąd wyjaśnił, chodziło o to samo prawo, więc nie ma orzekania o czymś, czego nie domagał się wnioskodawca. Żadne inne względy nie dowodzą też, aby sąd w sposób oczywiście nieprawidłowy wyłożył albo zastosował prawo.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.

jw